

STVOŘENÍ SVĚTA A ČLOVĚKA V POZNÁNÍ DUCHOVNÍ VĚDY

ZDENĚK VÁŇA

Přede mnou bych chtěl upozornit, že téma dnešní přednášky je nesmírně obsáhlé a vyžadovalo by vlastně samo o sobě dlouhý cyklus přednášek, aniž by tím bylo zcela vyčerpano. Dnešní přednáška nemůže proto přinést víc než jen základní úvahu a hrubý nástin vývoje světa a "lovka, jak se jeví duchovnímu poznání. Navazuje do jisté míry na přednášku "Duchovní kosmos", proslovenou zde na podzim loňského roku. Jako ta se pokoušela nastínit duchovní kosmologii, námotem dnešní je duchovní kosmogonie.

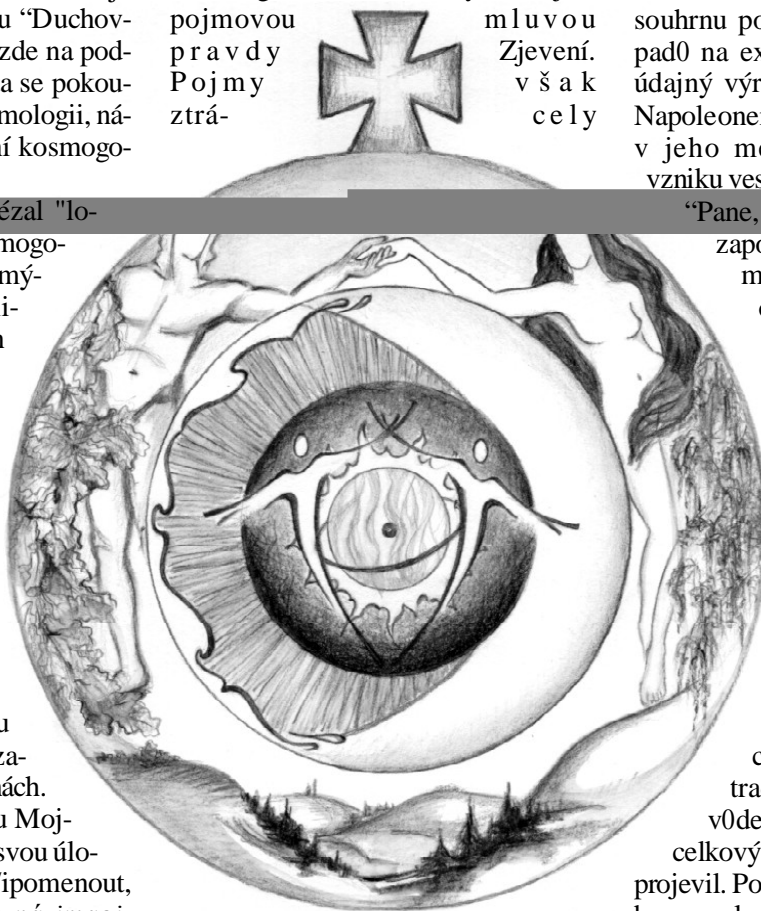
Ve starých dobách nalézal "lovk odpověď" na své kosmogonické otázky v obrazech mýtů, které se sice v jednotlivých kulturních oblastech lišily, ale *jedno měly společné: světi člověk je dílem bohů*, jejich poátek byl hledán v duchovním světě - tak to odpovídalo stupni starého, *snově-zřivého vědomí*. Když "lovk ztratí tuto schopnost ztráct, dostávalo se mu poznání skrze zjevení, tradovaného nejprve dlouhou dobu ústně, později pak zachyceného ve svatých knihách. Klasickým příkladem je tu Mojžíšova Genese, která plní svou úlohu dodnes. Nutno však připomenout, že i mluva zjevení je *obrazná, imaginativní* a že ji nelze chápat naivně materialisticky.

Druhou cestou poznání bylo samostatné *filosofické myšlení*, jak se vyvinulo především ve starém Řecku. I to vycházelo ve svých počátcích z mýtů, snažilo se však jejich obrazy vyjádřit pojmy, tehdy ovšem ne ještě tak abstraktní stínovými, jako je tomu dnes, nýbrž pojmy prožívanými v plné životnosti, jako něco, co vycházelo ze skutečnosti, co z ní samo hovořilo. Bylo proto samozřejmé, že příčina vzniku světa i "lovka byla hledána stále v duchovním světě; na počátku

vnímatelné skutečnosti stál *demiúrgos* - božský stvořitel.

Středověkým myslitelům, kteří navazovali na řecké myšlení, a už v platonické nebo aristoteléské podobě, se stala filosofie jen jakousi služebnicí teologie, vysvětlující pojmovou pravdu. Pojmy ztrá-

mluvou zjevení. však celý

postupně životnost, stávaly se spíše výtvorem spekulace než zážitku, i když myšlení dosahovalo přitom neobyčejné virtuozity, jako tomu bylo ve vrcholné scholastice.

Zlom v kosmogonickém nazírání nastal až v novověku, hlavně od 17. století, kdy se začaly silně rozvíjet *přírodní vědy* a v souvislosti s tím se změnil postoj "lovka k dosavadním hodnotám a formám poznání. Z proživatele a spekulujícího myslitele se stával *pozorovatel*, který shromažďoval poznatky, jež mu zprostředkováva-

ly smysly a které třídil a pořádal svým rozumem. Staré mýty se staly pro něho bezcennými výtvory fantazie, zjevení nevědeckým postulátem, myšlením, jež nevycházelo ze smyslového pozorování, jen planou spekulací. Místo zážitku a zjevení objevuje se v kosmogonickém výkladu nový urující *řídící: vědecká hypotéza*, založená na souhrnu pozorovaných faktů, popíráná na experimentu. Příznačný je údajný výrok La Place, který byl Napoleonem dotázán, jaké místo má v jeho mechanistickém výkladu vzniku vesmíru stvořitel, odpověděl:

"Páne, této hypotézy jsem nemohl zapotřebí."

Pravdou však je, že materialistická věda, která ovládla v 19. - 20. století zcela pole, dosadila všude tam, kde nestála v jejich teoriích mechanická kauzalita, místo božského tvůrce jiné mocné božstvo - *náhodu*, která hraje hlavní roli jak při vzniku našeho světa a života na zemi, tak i "lovka. I když mnozí hlavní představitelé vědy mezi nimi například Darwin, zachovávali vnější vztah k tradiční religiozitě, v jejich vědeckém myšlení, urující celkový vývoj poznání, se nijak neprojevil. Poznávající "lovk dnešní doby se zcela oddělil od duchovního světa, postavil se na vlastní nohy a snažil se ze svého zorného úhlu pochopit to, co je dostupno jeho vědomí.

Dosahuje tím poznání, které se sice vyznačuje v mnoha směrech matematickou přesností, ale na základní otázky podstaty a smyslu své existence i existence světa není schopno odpovídat jinak, než teoriemi a hypotézami, jejich "pola" platnosti se stále více zkracuje. V krajním případě se staví k takovýmto otázkám skepticky a považuje je za "nevědecké". Mnohem důležitější než proměnlivé teorie a hypotézy jsou však duševní schopnosti,

které "lov0k ve svém úsilí o v0decké poznání b0hem posledních staletí získal: p/esnost pozorování, objektivní logické myšlení, st/ízlivost a v0cnost úsudku, jimiž své vjemy a pojmy t/ídí a po/ádá. To jsou všechno kladné hodnoty, které nelze pomíjet. Jde pouze o to dát takto získaným duševním silám jiný sm0r.

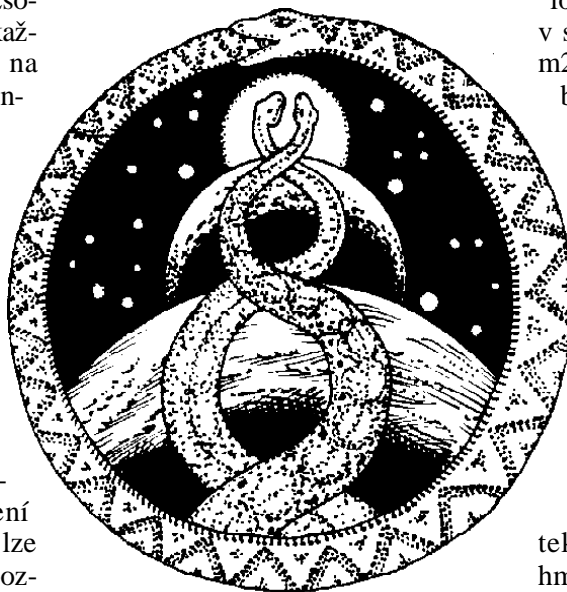
Jako exaktní pozorovatel sv0ta a jeho vn0jších jev2 zapomíná totiž "lov0k na to nejd2ležit0jší - na sebe sama. Ale p/ítom právo v n0m je klíč k pochopení všeho, co ho ve sv0t0 obklopuje. Na tuto skutečnost upozor%uje duchovní v0da anthroposofie - slovy R. Steinera: "Anthroposofie je cestou poznání, která chce vést duchovní podstatu lidské bytosti k duchovní podstat0 vesmíru... Zprost/edkovává poznatky, získané duchovním zp2sobem. (iní však to jen proto, že každodenní život a v0da založená na smyslovém vnímání a rozumové "inosti dospívá k mezi životní cesty, na níž by duševní život "lov0ka musel odum/ít, kdyby tuto mez nemohl p/ekro"it."

Zní to sice paradoxn0, ale p/esto je tomu tak: opravdové poznání toho, jak vznikl náš sv0t a s ním i "lov0k, nenalezneme pomocí fyzikálních a astronomických p/ístroj2, by sebedokonalejších a sebejemn0jších - ty nás vedou stále jen k ur"ité hranici, k ur"ité mezi, za kterou není možno jít dále - tohoto p/ekro"ení lze dosáhnout jen intenzívním sebepoznáním, rozší/ením vlastního v0domí do jiných vrstev bytí, než nám zprost/edkovávají smysly. K tomu je však t/eba zachovat a využít on0ch duševních schopností, jež v "lov0ku vyp0s-tovala západní v0da.

Na této cest0 sebepoznání dospívá "lov0k p/edevším k v0domí "lánk2 své bytosti, jak jsme si je tu již n0kolikrát charakterizovali: já - jako individuální duševn0-duchovní jádro, to, co "iní "lov0ka "lov0kem; duševní "i astrální schránu, která je nositelem pud2, žádostí, vášní a kterou má společnou se zví/aty; životní "i étherné t0lo, které je zdrojem všech životních sil a proces2 a jež má společné s rostlinami; a fyzické t0lo jako jediný hmotný, smyslov0 vnímatelný organismus, v n0mž všechny vyšší "lánky p2sobí a které samo o sob0 - bez t0chto "lánk2 - lze srovnat s minerálním sv0tem.

To jsou 4 vrstvy bytí, jež nese "lov0k v sob0, které jsou na r2zném stupni vývoje a dokonalosti a odrážejí tak z ur"itého aspektu i r2zné vývojové fáze "lov0ka. Z hlediska pozemského života nejmén0 vyvinutým a proto nejmladším "lánkem "lov0ka je jeho já, dokonalejším a starším "lánkem je jeho duševní t0lo, na vyšším stupni vývoje stojí jeho životní schránka a nejstarším a nejdokonaleji organizovaným "lánkem je jeho t0lo fyzické.

Druhým východiskem, které s tímto poznáním "lánk2 souvisí, jsou rozdílné stavy v0domí: bd0lé, p/edm0tné v0domí, jímž se vyzna"uje "lov0k jako bytost já; snové, obrazné v0domí, jež má "lov0k ve stavu spánku nebo bd0lého sn0ní a které je vlastností astrálního t0la - toto v0domí mají i zví/ata;

v0domí bezesného spánku, p/ízna"né pro étherné t0lo a pro život rostlin; a kone"n0 v0domí hlubokého transu, podobného smrti - vlastní v0domí fyzického t0la a minerálního sv0ta.

Rozší/ení vlastního v0domí - jinými slovy - zasv0cení - záleží právo v tom, že bd0lé v0domí já postupn0 rozší/ujeme do toho, co jinak leží v našem podv0domí a nev0domí, to znamená, že postupn0 jím prosv0cujeme své v0domí snové, spánkové a v0domí transu. Východiskem této cesty je proto v0domí já - ono "ucho jehly", jímž je možno vejít do "království nebeského". Každá jiná cesta, spojená s potla"ováním "i úplným vyp/áhnutím bd0lého v0domí já, jak se praktikuje zejména ve východní mystice nebo v západním spiritismu, vede jen k atavistickým zážitk2m, kde je velká mož-

nost omyl2.

Pronikneme-li svým bd0lým v0domím já do snového v0domí, v n0mž jinak polobdíme, polospíme, vystoupíme na první stupe% nadsmyslového poznání, jež R. Steiner nazývá *imaginací* "ili bd0lým obrazným v0domím. Ke 2. stupni - *inspiraci* - vede proniknutí bd0lého v0domí do sféry bezesného spánku; do nejhlubší vrstvy bytí na stupni *intuice* p/ivádí pak prosvícení bd0lým v0domím v0domí transu.

Tímto zp2sobem však m2že "lov0k proniknout nejen do stále hlubší a hlubší vrstvy svého vlastního bytí a uv0domovat si tak jednotlivé fáze vlastního vývoje, nýbrž poznávat i vývojové stupn0 sv0ta, do n0hož je zasazen a s nímž neodlu"n0 souvisí. Každý "lov0k - jako mikrokosmos - zrcadlí v sob0 velký sv0t - makrokosmos a m2že jej proto pochopit pravým sebepoznáním. Každý z nás nese v sob0 jakoby ve zkratce "i esenci vývoj sv0ta - jako každá kapka rosy zrcadlí v sob0 celé slunce.

Tato skutečnost byla známa ve starých mystériích a tradována r2znými formami ve starých esoterních školách. V nové podob0, p/im0/ené v0domí dnešního "lov0ka, se ji pokouší interpretovat - nikoli z tradice, ale z p/ímého poznání - sou"asná duchovní v0da.

Východiskem je základní poznatek, že všechno fyzické, všechno hmotné kolem nás, má duchovní p/í"inu. Zvednu-li nap/. ruku, mohu sice podrobn0 popsat mechanismus sval2 a kostí, spolu s p/íslušným nervovým popudem, ale vlastní p/í"inou je duševní hnutí, úmysl, p/edstava, tedy n0co nehmotného. Podobn0 jsou za všemi procesy a prom0nami smyslov0-fyzického sv0ta duchovní d0je, které je možno sledovat nadsmyslovým poznáním, jež ukazuje, že všechn viditelný hmotný sv0t, v"etn0 "lov0ka, vznikal postupným zhuš ováním n0"eho, co bylo p2vodn0 duchovní podstaty.

Jako pára se sráží ve vodu a tato tuhne v led, když jí odnímáme teplo, tak i zem0 a s ní i fyzické t0lo "lov0ka procházely postupným zhuš ováním své substance, všechny p/edchozí stavy jsou p/ítom ur"itým zp2sobem zachovány.

Tak nap/. u fyzického t0la tvoí

nejhustší substanci kosti a svaly. V0tšinu jeho substance však tvo/í zároveň tekutiny - "lov0k je v tomto smyslu i vodní bytostí. Do celého organismu p2sobí i vzduch, který vdechujeme - fyzické t0lo je i vzdušným, plynným útvarem, jemn0jším než oba p/edch0zí. Nejjemn0jším je však teplo, které nás cele proniká a jež zároveň p/echází z fyzické substanciality do duševnosti, do n0"eho, co m2že být prožíváno i vnit/n0 nezávisle na vn0jších podn0tech.

Tato stup%ovitá /ada nám nazna"uje, jak postupovalo zhuš"ování substance zem0 i fyzického t0la "lov0ka - všechny jeho fáze se v nás zachovaly a nosíme je v sob0:

1) tepelnou fázi, která je v esoterické tradici nazývána "starým Saturnem";

2) vzdušnou (plynnou) fázi, kterou označujeme jako "staré Slunce";

3) vodní (tekutou) fázi, zvanou "starý Měsíc" a konečně

4) pevnou, zemskou fázi, kterou představuje dnešní Země.

Z hlediska fyzického vývoje prošla tedy naše Zem0 4 stupni planetárního vývoje (a s ní i lidské fyzické t0lo) "i"ty/mi inkarnacemi. Všechny m0ly své duchovní p/í"iny, které m2že poznávat ten, kdo se pozvedl od smyslového vnímání viditelného sv0ta k vnímání neviditelných, nadsmyslových sil a d0j2, jež mu daly vzniknout. Protože jde o bytí mimo "as a prostor, tyto síly a d0je nemíží spolu s prom0namy fyzického sv0ta, ale zanechávají své nepomíjivé stopy "i otisky v duchovním základu sv0ta - v tzv. "kronice Akaša", jak tuto skute"nost nazývali sta/í Indové - kronika, v níž je možno ""íst" a bádát. Z ní také pocházejí všechna sd0lení duchovní v0dy, která nejsou samoz/ejm0 p/edkládána k v0/ení, ale jejichž možnost "i pravd0podobnost m2že být nahlédnuta nep/edpojatým myšlením, pokud "lov0k ješt0 sám nedisponuje p/íslušnými schopnostmi.

Podívejme se nyní na tato sd0lení ve stru"ném p/hledu jednotlivých vývojových stup%2.

STARÝ SATURN

Prvotní stav našeho vesmíru, tj. té jeho "ásti, jež tvo/í naší planetární soustavu, je stav tepla; nebylo tu nic

plynného, tekutého nebo pevného. To je pro dnešního fyzika který zná teplo jen jako vlastnost plynných, tekutých a pevných substancí, jist0 n0co t0žko p/edstavitelného. Z hlediska duchovní v0dy je však teplo p/edevším vnit/ním duševním zážitkem - fyzické teplo je pouze jeho vn0jší stránkou, jeho ú"inkem. Toto teplo se pak pozd0ji zhuš"uje v plynný stav, jako pára se zhuš"uje ve vodu apod. O takovéto vnit/n0 prožívané teplo u starého Saturnu také šlo - byl to sv0t, smyslov0 ješt0 nevnímátemelný, neprostorový, sv0t "istého "asu.

Toto sv0tové "t0leso" starého Saturnu bylo vnit/n0 diferencováno, poz2stávalo vlastn0 z množství tepelných "t0l", p/edstavujících zárodky dnešního fyzického t0la "lov0ka. Z dnešních p/írodních /íší tu byl vlastn0 jen "lov0k - ale pouze v této tepelné podob0 fyzického t0la.

Krom0 "lov0ka, resp. jeho fyzických t0l tu byly jen bytosti duchovního sv0ta, které obklopovaly starý Saturn

Aby sme pochopili, čo vlastne sme, musíme zachytiť myšlienky a sny svetov, ktoré nás zrodili.

Goyen

jako dnes obklopuje atmosféra Zemi a p2sobily v n0m tvo/iv0.

Toto p2sobení procházelo sedmi etapami, v nichž se postupn0 projevovala tv2r"í "innost hierarchických bytostí:

1) Na počátku byla oběť - vyzářování čisté vůle bytostí I. hierarchie, zvané v křesťanské esoterii Trůny či Duchové vůle. Z volního aktu oběti části jejich vlastní substance starý Saturn vlastně vznikl. S touto čistou niternou vůlí se pak spojují další bytosti - Kyriotetés či Duchové moudrosti a dávají tepelnému, jinak neživému tělesu schopnost zrcadlit život.

2) Dynameis - Duchové pohybu pak pronikají tento odrážený život svými city, takže starý Saturn se jeví jako oduševněná bytost.

3) Exusiai - Duchové formy tento citový život, tuto duševnost diferencují jakoby v projevy jednotlivých bytostí - saturnské těleso se jeví jako shluk oduševněných bytostí, jež bychom mohli srovnat s útvarem maliny.

4) Tehdejší lidstvo představovalo bytosti, které stojí dnes na stupni Archai - Duchů osobnosti či Prapočátků. Tito lidé starého Saturnu promítali své já do oduševněných bytostí, dávaly jim - ovšem jen v zrcadlení - charakter osobnosti, přičemž teplem vyzářovaným ze Saturnu si toto já uvědomovali. Byl to tedy zcela jiný typ člověka než dnes, neboť jeho nejnižším článkem nebylo fyzické, ale astrální tělo a já, jež si uvědomoval právě díky zpětně vyzářovanému teplu Saturnu.

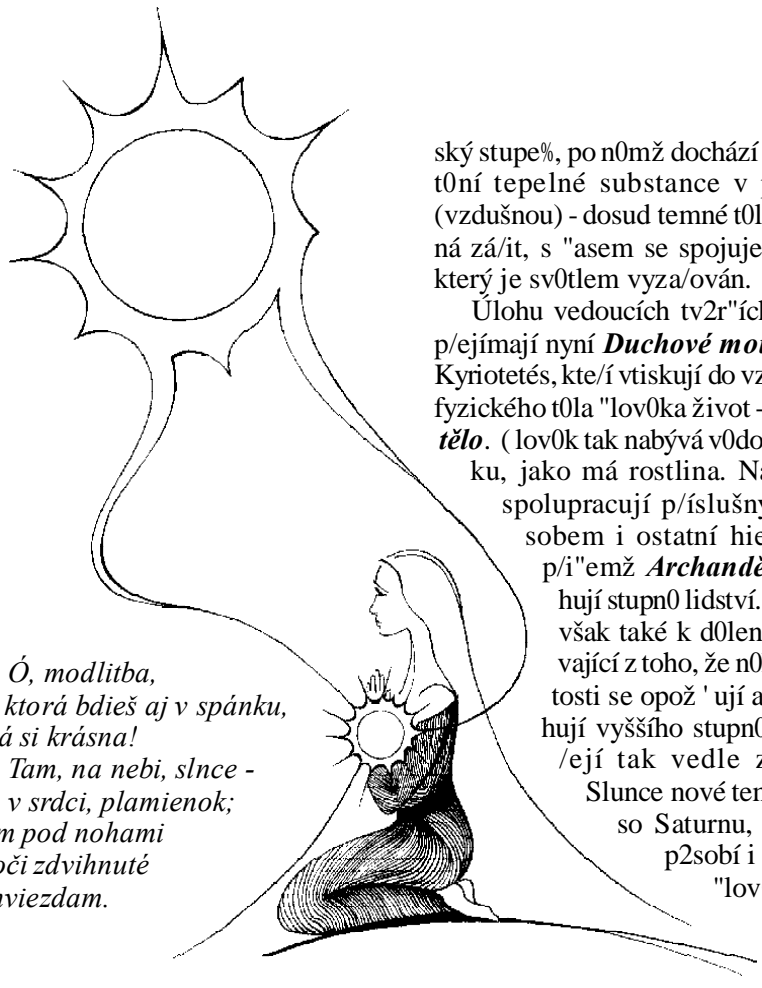
5) V dalším vývoji Saturnu dochází ke změně: zatímco až dosud bylo všechno dění pouhým zrcadlením vnějšího života a pocitů, začíná nyní jakýsi vnitřní život, který se projevuje jako světélkování. - Je to výraz skutečnosti, že Archandělé (za pomoci Serafinů) vyvíjejí v tepelných tělech Saturnu obrazné snové vědomí. To vtiskuje do těchto těl duchovní zárodky lidských smyslových orgánů.

6) Tento vývoj pokračuje u bytostí, které dnes stojí na stupni Andělů. Ti získávají (pomocí Cherubinů) vědomí odpovídající spánku a svými éthernými těly vnášejí do Saturnu život a projevy látkové výměny, chuťovými pocity, navenek vyjádřenými tóny.

7) Konečně pak dochází k tomu, že člověk, který se jeví na starém Saturnu jako jakýsi proměnlivý fantóm, získává pomocí Trůnů temné vědomí, jaké mají dnešní minerály. Odráží v sobě v malém život celého Saturnu a podobá se stroji, řízenému zvenčí Trůny.

Po dosažení tohoto vývojového stupn0 život Saturnu odumírá - asi jako když odumírá rostlina, která vyvinula semena. Tv2r"í hierarchické bytosti se stahují, sv0tové t0leso se rozpouští, vrací do "ist0 duchovního stavu - nastává pralaya, období klidu "i "Brahmova noc" p/ed dalším "dnem" tvo/ení.

Na p/ípadnou otázku, co Saturnu p/edcházelo, lze odpov0d0t, že to byla právě taková "noc", "ist0 duchovní bytí (bezprost/edn0 p/ed jeho vznikem to byla p/edevším "istá niternost Tr2n2, duchovní (tj. temné) sv0tlo Kyriotetés, duševní teplo Dynameis). Vzhledem k tomu, co ozna"ujeme pojmem "as, to bylo ""isté trvání". Teprve spolu se vznikem tepelného stavu Saturnu se vlastn0 objevuje to, co nazýváme

Ó, modlitba,
ty, ktorá bdieš aj v spánku,
aká si krásna!
Tam, na nebi, slnce -
tu, v srdci, plamienok;
zem pod nohami
a oči zdvihnuté
k hviezdám.

ský stupe%, po nómž dochází ke zhuš-
tění tepelné substance v plynnou
(vzdušnou) - dosud temné těleso za"í-
ná zá/it, s "asem se spojuje prostor,
který je sv0tlem vyza/ován.

Úlohu vedoucích tv2r"ích bytostí
p/ejímají nyní **Duchové moudrosti** -
Kyriotetés, kte/í vtiskují do vzdušného
fyzického těla "lov0ka život - **étherné
tělo**. (lov0k tak nabývá v0domí spán-
ku, jako má rostlina. Na vývoji
spolupracují p/íslušným zp2-
sobem i ostatní hierarchie,
p/i"emž **Archandělé** dosa-
hují stupn0 lidství. Dochází
však také k d0lení, vyplý-
vajíc z toho, že n0které by-
tosti se opož ' ují a nedosa-
hují vyššího stupn0. Vytvá-
/ejí tak vedle zá/ícího
Slunce nové temné těle-
so Saturnu, z n0hož
p2sobí i na vývoj
"lov0ka.

Na vrcholu m0sí"ního bytí dosahu-
jí **Andělé** stupe% lidství - "lov0k je po-
ci uje jako svá já, byla to ovšem já
skupinová, která se zrcadlila v celé
skupin0 lidí. V záv0ru vývoje dochází
k op0tnému spojení M0síce se Slun-
cem, všechno fyzické se etherizuje a
Kyriotetés vtiskují celé planet0 síly
moudrosti. M0síc se tak stává "kos-
mem moudrosti", jejíž d0dictvím je
moudrost, kterou pozorujeme v dneš-
ní p/írod0.

ZEMĚ

Zem0 ve své dnešní podob0 p/ed-
stavuje tedy 4. stupe% kosmogonické-
ho procesu. Po zduchovn0ní p/edcho-
zího m0sí"ního stupn0 následovalo
nejprve v metamorfóze trojí opaková-
ní p/edchozích stav2: saturnského -
tzv. **polární** doba, slune"ného - **hy-
perborejská** epocha a m0sí"ního - do-
ba **lemurská**. Teprve ve 4. období,
zvaném **atlantském**, zhuš uje se Ze-
m0 do pevné substance, což platí i pro
fyzické tělo "lov0ka, do n0hož nyní
vstupuje, krom0 oživujícího étherného
těla a odušev%ujícího astrálního těla i
jeho duchovní "lánek - já. Jeho v0do-
mí se postupn0 rozjas%uje v dnešní
bd0lé p/edm0tné v0domí.

D/íve však, než vývoj dosp0l k to-
muto bodu, došlo k n0kterým událos-
tem, které ho siln0 ovlivnily, ba uspí-
šily. V dob0 lemurské (opakování sta-
rého M0síce) byla Zem0, tehdy ještě
plasticky tvárná, spojena s M0sícem.
Pod jeho vlivem za"ala však tuhnout
tak, že v0tšina lidských duší se nemoh-
la inkarnovat na Zemi v p/im0/ených
fyzických tělech. Koncem lemurské
doby došlo proto k odlou"ení M0síce
ze Zem0, která se tak ocitla v rovno-
váze mezi p2sobením m0sí"ních a slun-
ne"ních vliv2. To m0lo pro její další
vývoj rozhodující význam. Bytost "lo-
v0ka, až dosud jednotná, se rozd0lila
na dv0 pohlaví: mužské - s p/evážují-
cím vlivem slune"ním, a ženské, kde
p2sobí siln0ji M0síc.

Tím se vlastn0 dovršuje proces di-
ferenciace "lov0ka, jenž provázal je-
ho sestup z duchovních oblastí do stále
hustší substance Zem0. Vzestupná vý-
vojová linie, kterou sleduje ve vrstvách
Zem0 geologie, paleontologie, anthro-
pologie a archeologie, není ni"ím jin-
ným, než obráceným zrcadlením se-
stupu vlastní lidské bytosti, p/i n0mž
tato vylu"uje postupn0 ze sebe mine-

"as" - je to však "istý "as, bez prosto-
ru.

Celý saturnský vývoj se tedy jeví
jako vyzá/ení v2le Tr2nu, která je pak
dále tvo/iv0 propracována dalšími
hierarchickými bytostmi, jež p/itom
samy prod0lávají ur"itý vývoj. Umoc-
%ují své schopnosti a výsledkem jejich
"innosti je, že na konci Saturnu dosa-
hují vyššího stupn0 bytí.

Saturnským stupn0m vývoje naše-
ho sv0ta jsme se zabývali pon0kud
podrobn0ji, aby bylo možno si u"init
p/edstavu o tom, jak se jeví proces
"stvo/ení sv0ta a "lov0ka" z hlediska
duchovního poznání, jak vypadá
konkrétn0 ono "podávání zlatých
v0der na nebeském žeb/íku".

Další stupn0 si p/ehlédneme vzhle-
dem k jejich složitosti jen v hlavních
rysech. V jednotlivostech je možno se
s nimi seznámit v n0kterých spisech a
p/ednáškových cyklech R. Steinera,
hlavn0 v "Tajné v0d0", "Rosikrucian-
ské teosofii", "Základech esoteriky",
"Tajemství biblické genesis" a d.

STARÉ SLUNCE

Zákonem vývoje je, že na každém
novém stupni dochází ke krátkému
opakování p/edchozího, a to v p/izp2-
sobené podob0. Na po"átku starého
Slunce se tedy nejprve opakuje saturn-

STARÝ MĚSÍC

T/etím planetárním stavem Zem0
je tzv. "starý M0síc", který nemá nic
spole"ného s dnešním satelitem Zem0.
Na jeho po"átku se op0t opakují na
jiné úrovni první dva stavy: starý Sa-
turn a staré Slunce. Substance sv0to-
vého tělesa se pak zhuš uje v tekutý
(vodní) stav.

Do pop/edí vystupuje nyní hierar-
chie **Duchů pohybu** (Dynameis), kte-
/í vtiskují "lov0ku **astrální tělo**, jež
se v n0m projevuje jako st/ídavý proud
pocit2 libosti a nelibosti, jež se pozd0ji
m0ní na náznak p/ání a žádostí. Fyzic-
ké tělo "lov0ka se zhuš uje rovn0ž v
tekutý stav, jeho v0domí je snové. Je
to jakýsi zví/ecí "lov0k, p/i"emž lid-
ské bytosti, které z2staly stát na stupni
Saturnu a Slunce vytvá/ejí cosi, co se
podobá minerálním rostlinám a rost-
linným zví/at2m - to byly dv0 nižší
/íše pod "lov0kem. Zbytkem m0sí"-
ních zví/ecích rostlin je nap/. jmelí,
parazitující na rostlinném základ0,
odtud jeho posvátnost.

Opozdilé hierarchické bytosti dá-
vají vzniknout odd0leným těles2m a
zejména se tehdy odd0luje Slunce, na
n0mž z2stávají vyšší bytosti, od vlast-
ního M0síce, který se stává jeho ob0ž-
nicí a kde p2sobí nižší hierarchie spolu
s "lov0kem.

rální /íši, rostlinstvo, zvířata (v "etn0 "opolidí") a nakonec se diferencuje i ve své vlastní vnitřní polaritě. Tím se vlastně teprve stává pozemským "lovčkem, schopným spojit se s pozemskou substancí. Rozdělením obou principů se zužuje v0domí "lovka, rozprostřené dosud do dálek - druhé pohlaví se stává nyní jeho vnějším okolím, na němž se probouzí jeho pozemské v0domí a život smysl2. Stopy prvotní jednoty se zachovaly nejen v některých tělesných znacích (prsni bradavky u muže apod.), ale především ve skutečnosti, že muž má v sobě étherné tělo ženské (aktivní síly na dolním pólu a receptivní na horním pólu), kdežto žena mužské (receptivní na dolním pólu, aktivní na horním - síly fantazie - umělec tvoří vlastně "žensky").

V2dci tohoto vývoje Země a "lovka jsou nyní Exusiai - bibliční Elohim (plurál!) "i **Duchové formy**. Ti dávají lidskému fyzickému tělu formu, zpřístupňují k přijetí duchovního "lánku já, které je jejich darem a obětí. V "leněním já, jež ovládalo až dosud své schránky zvenčí, do těchto schránek - astrálních, étherných a fyzických - se "lovk teprve stává v pravém smyslu "lovčkem, individuální bytostí, homo sapiens.

Souasně však došlo k tomu, že na jeho astrální tělo působily opožděné bytosti starého M0síce a vtiskly mu větší samostatnost, takže si "lovk mohl sám sebe uvědomovat jako poznávající subjekt a nezrcadlit pouze pasívně své okolí, jako dosud. To však mělo i svou druhou negativní stránku: jeho já bylo silněji vystaveno vlivům astrálního těla s jeho pudů a žádostmi, city sympatií a antipatií a stalo se na něm závislé. To je skutečnost, kterou je možno nazvat luciferským "svodem" a co Bible nazývá "pokusem v ráji" a "pádem do hříchů". Luciferské bytosti tak dávají "lovku sice možnost svobody, ale zároveň i možnost omylu a zla. (lovk se také spojil více s pozemskou hmotou a klesl do ní hlouběji než mu bylo určeno. Následkem jsou nemoci a jako hlavní zlo - smrt. *Dokončení v budoucím čísle*

A SMŘ JE ZLO - TAK BOHOVIA
UZNALI: VEĎ KEBY BOLA KRÁSNA,
TIEŽ BY UMIERALI.

Sapfo